

'Tóch soort erkenning'

Dirk de Jong is trots op de gouden KNVB-speld

BODEGRAVEN • Dirk de Jong ontving twee weken geleden een gouden speld van de KNVB. Hij is namelijk al vijftig jaar verbonden aan de voetbalverenigingen in Bodegraven. Als vrijwilliger. In de periode van 1962 tot 1976 bij de vv Bodegraven en na de afsplitsing bij buurman ROHDA'76.

JOHN-BOY VOSSEN

„Mijn vrouw Corrie,” zegt Dirk de Jong, „heeft enkele jaren geleden een onderscheiding gekregen, omdat ze op dat moment 35 jaar als vrijwilligster werkte. Haar oorkonde hebben we netjes achterin de woonkamer gehangen,” vertelt Dirk de Jong. Om daar met een knipoog aan toe te voegen: „Mijn oorkonde hangt in de gang zodat de bezoekers deze meteen bij binnenkomst kunnen zien...”

„Dat kan wel zo zijn, Dirk,” reageert Corrie de Jong. „Maar ik heb een Koninklijke onderscheiding gehad. Ik ben benoemd tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau.” Haar man kijkt heel even zijn vrouw aan. „Nou, ik heb een speldje gehad van de Koninklijke Nederlandse Voetbalbond. Dat is dus ook koninklijk...”

De grappen en grollen zeggen veel over het duo. Zij is bijna 79 jaar. Hij hoopt volgend jaar 81 te worden. Toch zitten beiden nog vol levenslust. Stilzitten zit er voor het 55 jaar getrouwde stel daarom ook niet in. Niet voor niets is zowel Corrie als Dirk onderscheiden. Eerst was de vrouw des huizes aan de

Dirk de Jong samen met zijn vrouw Corrie én de onderscheiding. FOTO BRAM GEBUYS

beurt. Twee week geleden werd de oudste van de twee in het zonnetje gezet.

Dirk de Jong kreeg voorafgaand aan de wedstrijd tussen 'zijn' ROHDA'76 en Be Fair van een vertegenwoordiger van de KNVB een gouden speld voor zijn onbezoldigde inzet. Al vijftig jaar is de Bodegraver als vrijwilliger actief. Van 1962 tot 1976 bij Bodegraven. Na de afsplitsing bij ROHDA'76.

En ondanks dat De Jong niet van 'poespas' houdt is de 'supervrijwilliger' toch trots op het speldje. „Ik wil mezelf niet op mijn borst kloppen, maar het is wél een soort van erkenning voor al het werk.” Waarna zijn vrouw Corrie eraan toevoegt: „Al krijg je maar een

briefje. Het is sowieso geweldig.”

Het begon voor Dirk de Jong toen zijn oudste zoon op voetbal wilde. „Ik bracht hem elke zaterdag naar de club. Dat viel het bestuur op een gegeven moment op. Toen vroegen ze mij of ik eventueel ook andere kinderen wilde ophalen en brengen. En zo is het eigenlijk allemaal begonnen.”

Na de rol als 'carpoolouder' werd hij onder meer terreincommissaris en voorzitter van de jeugd. Toen kwam echter de afsplitsing. „De zaterdagafdeling werd te groot voor de voetbalvereniging Bodegraven. We besloten daarom ROHDA'76 van de grond te tillen. We voetbalden in het begin op het oude veld van ESTO, maar op 31 augustus 1983

werd ons huidige complex in gebruik genomen. Toch wel een van de hoogtepunten in die vijftig jaar.”

In datzelfde jaar kreeg Dirk de Jong de zilveren speld van de KNVB. „Toen vroeg ik wat ik moest doen om voor een gouden in aanmerking te komen. Gewoon doorgaan, kreeg ik te horen. Dat heb ik dan maar gedaan.” Tegenwoordig regelt hij bij de derdeklasser nog steeds de wedstrijdballen voor het eerste elftal, ontvangt hij de besturen van de tegenstanders en treedt hij op als speaker bij thuiswedstrijden. En ook Corrie doet nog veel voor de club. „Zolang onze gezondheid het toelaat, willen we graag als vrijwilliger werken bij de club.”